

Ik doe niet graag de afwas

Vanochtend werd ik uit mijn slaap gewekt door vreemde geluiden. Ik bleef stil in bed liggen luisteren. Ik hoorde verschillende stemmen en er klonk ook gegiechel. Plots werd ik bang, mijn hart ging er sneller van pompen, mijn bloed stoomde in een sneltempo door mijn aderen. Ik hapte naar lucht. Mijn mond voelde droog aan. Mijn ogen probeerde zich te focussen in het schemerlicht dat in de gang scheen. Ik sloop muisstil de trap af, halverwege bleef ik stokstijf staan, greep naar de leuning en sprak mezelf moed in om verder te bewegen. Het kabaal bleek vanuit de keuken afkomstig te zijn. Met een trillend hand nam ik de deurklink beet en duwde de keukendeur op een kier, net genoeg om binnen te kunnen gluren. Wat ik zag, waren geen vreemden voor mij, neen hoor, ik had mijn afwas in het vizier! Op dat moment stond ik oog in oog met vuile kopjes en bordjes,... Op het moment dat ze mij opmerkten, begonnen ze met zijn allen te lachen. Met zo een venijnig lachje hé! Daarna wezen ze naar het afwasmachine, zo van, jammer hé? Dat dat nu nog niet is aangesloten hé? Ik proefde hun overwinning, want inderdaad ik haat de afwas doen. Met een vernederd gevoel en hangende schouders sloot ik de keukendeur. Enkel dat uitgelachen worden hé, dat stootte mij tegen de borst, dat stond me toch niet aan hoor. Lichtjes gefrustreerd draaide ik me om en smeed met brut geweld de keukendeur met een zwaai open, bekeek de afwas met een nijdige blik. Oh, jaja, ze voelden mijn woede haarfijn aan. De borden slikte eens een keertje meer, het bestek kroop dicht tegen elkaar aan en de kopjes begonnen te trillen. Met grote passen liep ik in de richting van de spoelbak. Ik vulde deze met... HEET... water! Ik bekeek de afwas met een scheef oog en zonder er woorden aan vuil te maken... verdronk ik ze in het HEET water!!!

Geschreven door Jaimie P.